

یا عبارتی که منحصر به زبان اسپانیایی است- به عنوان وسیله‌ای برای اظهار وجود استفاده می‌کنند و معکس کننده میراث فرهنگی آنان است.

همچنین، زبان منشأ قدرت و کنترل اجتماعی است، زبان می‌تواند عامل ایجاد نابرابری در بین افراد و گروه‌ها باشد، زیرا از واژه‌ها (به طور عمدى یا غیر عمدى) برای «نگه داشتن مردم در جایگاه خوش» استفاده می‌شود. همان طور که دپورا تان زبان‌شناس می‌گوید: «منشأ نفرت‌های گروهی و نژادگری که در کشور ما و اکناف جهان به رنچ‌های بسیار عظیمی متوجه شده است، ناشکی‌بایی‌های تکوچک ما در محاوره‌های روزمره است- ما آماده‌ایم که نیت‌های خوب را به خودمان و بد را به هیکران نسبت دهیم». بنابراین، زبان معکس کننده ارزش‌ها و احساسات است.

از ارزش‌ها

از ارزش‌ها اینده‌هایی جمعی هستند درباره آنچه در یک فرهنگ خاص درست یا نادرست، بد یا خوب، مطلوب یا نامطلوب تلقی می‌شود. (ویلیامز، ۱۹۷۰). ارزش‌ها به ما نمی‌گویند کدام رفتار مناسب است و کدام نیست، اما ملاکی در اختیارمان می‌گذارند که بر اساس آن، مردم، اشیاء و حوادث را ارزش‌لی می‌کنیم. معمولاً ارزش‌ها زوج هستند، مثل شجاع یا ترسو، سخت‌کوش یا تنبیل. از آنجا که برای ترجیح رفتار خوبیش از ارزش‌ها استفاده می‌کنیم، گرایش داریم که شدیداً از آنها دفاع کنیم.

از ارزش‌های اساسی آمریکایی. آیا در آمریکا ارزش‌های مشترکی داریم؟ جامعه‌شناسان تباره دامنه مجموعه ارزش‌های بنیادینی که بین همه مردم این کشور مشترک باشد، اتفاق نظر نداشته‌اند. کارکردهایان به این اعتقاد گرایش دارند که ارزش‌های مشترک برای حفظ جامعه ضروری‌اند و پژوهشگران با استفاده از رهیافت کارکرده‌گرا، تحقیقات زیادی درباره ارزش‌های انسانی انجام داده‌اند. تحلیل‌گرانی که بر اهمیت حفظ ارزش‌های اساسی متمرکز شده‌اند، ده ارزش را پیگیری کرده‌اند که تقریباً چهل سال پیش، جامعه‌شناسی به نام رویین ام. ویلیامز (۱۹۷۰) شناسایی کرد و هنوز برای مردم آمریکا مهم‌اند:

- قرودگرایی. هر فردی مسئول موقیت‌ها و شکست‌های خوبیش است. توانایی افراد و سخت‌کوشی، کلید موقیت است. کسانی که موفق نمی‌شوند، باید فقط خودشان را به دلیل تاتوایی، تنبیلی، بی‌اخلاقی و سایر نقص‌های شخصیتی سرزنش کنند.

^۱ این بدل اینده‌هایی جمعی هستند درباره آنچه در یک فرهنگ خاص، درست یا نادرست، بد یا خوب، مطلوب یا نامطلوب تلقی می‌شود.

- ۲- پیشرفت و موفقیت. پیشرفت فردی نتیجه رقابت موفقیت‌آمیز با دیگران است. مردم تشویق می‌شوند تا در مدرسه و محل کار برای به دست آوردن شروت، قدرت و شان اجتماعی، بهتر از دیگران کار کنند. دارایی‌های مادی نشانه پیشرفت فردی است.
- ۳- فعالیت و کار. افراد کوشای دلیل پیشرفت خود مورد تحسین قرار می‌گیرند، کسانی که تبلیغ تلقی می‌شوند مورد تمسخر قرار خواهند گرفت. از دوره پورتین‌های^۱ اولیه، کار کردن بسیار مهم تلقی شده است. برخی از مردم حتی در ایام فراغت نیز به نوعی کار می‌کنند برای مثال به افرادی فکر کنید که در زمان فراغت به کلاس‌های ورزشی می‌روند، ماراثون می‌دونند، باغبانی می‌کنند، ماشین خود را تمیز می‌کنند.
- ۴- علم و فناوری. مردم ایالات متحده آمریکا اعتقاد بسیار زیادی به علم و فناوری دارند. آنها انتظار دارند که پیشرفت‌های فناوری و علمی در نهایت بتواند طبیعت، فرایند تکرار و حتی مرگ را کنترل کند.
- ۵- رشد و رفاه مادی. آسایش مادی چیزی جز تامین نیازهای اساسی زندگی نیست (مثل سرپناه، تغذیه و مراقبت پزشکی مناسب)، اما کالاها و خدمات نیز زندگی را راحت‌تر و لذت‌بخش‌تر می‌کنند.
- ۶- کارایی و عمل گرایی. مردم چیزهایی را دوست دارند که بهتر، بزرگ‌تر و پرسرعت‌تر است. در نتیجه، به کارایی (کارکرد مفید آن چقدر است) و کاربردی بودن (آیا واقعاً قابل استفاده است؟) اشیا ارزش زیادی می‌دهند.
- ۷- برابری. در ایالات متحده آمریکا از دوره استعمار همواره تمایز طبقاتی مردود شمرده شده است. با وجود این، «برابری» را به معنی برابری نتایج نمی‌دانند، بلکه آن را برابری فرصتها تعریف کرده‌اند - یعنی شناسنیکسان برای دستیابی به موفقیت.
- ۸- اخلاق‌گرایی و انسان‌گرایی. کمک کردن به دیگران، به خصوص پس از وقوع بلایای طبیعی (مثل سیل و توفان) ارزش تلقی شده است. اعتقاد به کمک کردن به دیگران اساساً بخشی از آموزش‌های مذهبی بوده و رابطه تنگاتنگی با اخلاق‌گرایی داشته است. امروز مردم بدون توجه به مفهوم «اخلاقی یا مذهبی بودن» کار خوبی، به فعالیت‌های نوع دوستانه می‌پردازند.

نمی‌رخ‌های آماری

زبان محاوره‌ای مردم آمریکا در منزل. در بین داده‌های طبقه‌بندی شده اداره آمار آمریکا، اطلاعاتی درباره زبان محاوره‌ای مردم در منزل وجود دارد. همان طور که نمودار زیر نشان می‌دهد، در بیش از ۸۰ درصد خانه‌ها، انگلیسی تنها زبان رایج است: با وجود این، در بیش از ۲۰ درصد منازل، مردم بیشتر با زبان دیگری گفتگو می‌کنند.

از افرادی که در منزل به زبان‌های دیگری غیر از انگلیسی حرف می‌زنند پرسش شد که تا چه اندازه به زبان انگلیسی مسلط‌اند. نظریاً ۴۴ درصد این افراد پاسخ دادند که انگلیسی را «کم و بیش» بلدند. نمودار زبان‌هایی را که بیشتر در منزل رایج است نشان می‌دهد. به نظر شما تغییر زبان‌هایی که در این کشور مورد استفاده قرار می‌گیرد، تغییرات دیگری در فرهنگ آمریکا ایجاد می‌کند؟ چرا به و چرا ن؟

- آزادی و اختیار. آزاد بودن فرد در آمریکا یکی از ارزش‌های والا است. آزادی شامل حق مالکیت خصوصی، توانایی پرداختن به امور تجاری خصوصی، آزادی مطبوعات و سایر آزادی‌هایی است که از حقوق «اساسی» انسان محسوب می‌شوند.

- نژادگرایی و برتری گروهی. مردم ارزش گروه قومی و نژادی خویش را بالاتر از سایر گروه‌ها می‌دانند. این احساس برتری ممکن است به تبعیض متهی شود. برده‌داری و قوتیین جدایی طلبانه نمونه‌ای از این تفکر است. تعدادی از مردم نیز کشور خود را برتر و روش زندگی آمریکایی را بهترین می‌دانند.

به نظر شما این ارزش‌ها امروز هم مهم تلقی می‌شوند؟ آیا ارزش‌های اساسی دیگری نیز وجود دارد که باید به این ارزش‌ها اضافه شود؟ گرچه جامعه‌شناسان با تهیه فهرست خاصی از ارزش‌های اساسی موافق نیستند، تحلیل گران اجتماعی مختلف اعتقاد دارند که در آمریکای اصوات ارزش‌های اساسی دیگری نیز اضافه شده است که عبارت‌اند از:

* حساست بوم شناختی که ناشی از هشدارهای فزاینده درباره مشکلات جهانی است، از جمله ازدیاد جمعیت و گرم شدن جهان.

- تاکید بر ایجاد رابطه و حفظ آن از طریق صداقت، باز بودن، منصف بودن و شکیلی.
- معنویت و نیاز به داشتن معنایی برای زندگی که از خود انسان فراتر برود.
- تنافض‌های ارزشی. همه جوامع، از جمله ایالات متحده آمریکا دارای ارزش‌های متناقضی هستند. ارزش‌های متناقض آنهایی هستند که یکدیگر را نقض می‌کنند، یا نفی کننده یکدیگرند (دستیابی به یکی، دستیابی به دیگری را اگر غیر ممکن نسازد، دشوار می‌کند). ارزش‌هایی مثل اخلاق‌گرایی و انسان‌گرایی با ارزش پیشرفت و موقوفیت فردی تنافض دارند. برای مثال برنامه‌های رفاهی و سایر کمک‌های دولتی که معنکس کننده ارزش‌های انسان‌گرایی هستند با ارزش‌هایی که بر کار شدید و پیشرفت شخصی تاکید می‌کنند تنافض دارند.
- فرهنگ آرمانی در برابر فرهنگ واقعی. بین ارزش‌ها و رفتار انسان چه رابطه‌ای وجود دارد؟ جامعه‌شناسان تاکید می‌کنند که همیشه بین فرهنگ ایدئال و فرهنگ واقعی جامعه فاصله وجود دارد. فرهنگ ایدئال به آن دسته از ارزش‌ها و معیارهای رفتاری اشاره می‌کند که مردم جامعه باید آنها را پیشنهاد خود سازند. فرهنگ واقعی به آن دسته از ارزش‌ها و معیارهای رفتاری اشاره دارد که مردم واقعاً از آنها پیروی می‌کنند. برای مثال، ما ممکن است ادعا داشته باشیم که از قانون پیروی می‌کنیم (ارزش فرهنگی ایدئال)، اما سیگار ماری جوانا بکشیم (رفتار فرهنگی واقعی). یا غالباً با سرعت غیر مجاز رانندگی کنیم، اما خودمان را «شهر وند خوبی» بدانیم.
- بسیاری از ما در خصوص میزان پیروی از ارزش‌های اجتماعی صادق نیستیم. در مطالعه داشنگ اریزونا به نام «پروژه آشغال‌ها» مواد زائد منازل شهر توکسون برای تعیین میزان مصرف الكل، تجزیه و تحلیل شد. از مردم درباره سطح مصرف الكل پرسش شد و ساکنان برخی از مناطق شهر پاسخ دادند که به میزان بسیار کمی الكل مصرف می‌کنند. با این حال، وقتی محققان آشغال‌های این منازل را تجزیه کردند، دریافتند که بیش از ۸۰ درصد آنها مقدار زیادی آبجو مصرف می‌کنند و در هر هفته بیش از نصف کیسه‌های زیاله حاوی بیشتر از هشت عدد قوطی خالی آبجو بود (هاویلند، ۱۹۹۳). این مطالعه فاصله بین ارزش‌های فرهنگی ایدئال و رفتار واقعی مردم را آشکارا نشان داد.

هنجرهای

ارزش‌ها فراهم کننده آرمان‌ها یا باورهایی در مورد رفتار هستند، اما صراحتاً مشخص نمی‌کنند که ما باید چگونه باشیم. از طرف دیگر، هنجرهای به انتظارات رفتاری خاص مربوط می‌شوند. هنجرهای قواعد رفتاری یا معیارهای اجرایی تبیت شده هستند. هنجرهای توصیفی، نوع رفتار مناسب یا قابل قبول را مشخص می‌سازند. برای مثال، از فردی که پول زیاد به دست می‌آورد انتظار می‌رود که

بر که مالیاتی را پر کند و بدھی های مالیاتی خویش را پیردادزد. هنجارهای مبتنی بر سنت ما را راصمای می کنند تا برای کسی که بسته سنگینی در دست دارد، در را باز کنیم. در مقابل، هنجارهای تجویزی بیانگر رفتارهای نامناسب یا غیرقابل قبول هستند. قوانینی که ما را از رانندگی کردن با سرعت غیرمجاز باز می دارند و قواعدی که شما را از مطالعه روزنامه در سر کلاس منع می کنند، سوتھایی از این هنجارها هستند. هنجارهای توصیفی و تجویزی در تمام سطوح جامعه، از طلایت های روزمره تا تدوین قانون به کار گرفته می شوند.

هنجارهای رسمی و غیر رسمی. همه هنجارها اهمیت یکسانی ندارند، آنهایی که بسیار حیاتی اند، بست دارند. هنجارهای رسمی، نوشته شده هستند و در آنها مجازات های خاصی برای افراد خاطی پیش نیست شده است. قوانین از رایج ترین هنجارهای رسمی به شمار می روند. این هنجارها مدون شده است و ممکن است در برگیرنده پشتونه ای مثل انواع ضمانت های اجرایی باشند. ضمانت های اجرایی شامل پاداش هایی برای رفتار مناسب و مجازات هایی برای رفتار نامناسب هستند. ضمانت های اجرایی مشتمل شامل اعطای جایزه، مдал یا تقدیرنامه به دلیل پیروی از هنجارهای خاص است. ضمانت های اجرایی منفی دامنه ای از اختصار ملايم تا محکوم شدن به مرگ را در بر می گیرند. هنجارهایی که اهمیت کمتری دارند، هنجارهای غیررسمی نامیده می شوند - مثل معیارهای نوشته رفتاری که برای همه افراد دارای هویت مشترک، شناخته شده هستند. وقتی فردی این هنجارها را شکند ممکن است سایر اعضای گروه مجازات هایی را در مورد وی به کار ببرند. مجازات های غیررسمی تعریف روشنی ندارد و هر یک از اعضای گروه ممکن است آن را اعمال کند. (مثل اخراج از اتحاد اظهار نظر منفی یا نشان دادن حرکات منفی به فرد هنجار شکن).

شیوه های قومی.^۱ هنجارها نیز با توجه اهمیت نسبی آنها به دو دسته تقسیم می شوند: شیوه های قومی به هنجارهای غیر رسمی یا رسم روزمره و داخلی هر فرهنگ اشاره دارد و تخطی از آنها سکن است پیامدی نداشته باشد (سامر، ۱۹۰۶، ۱۹۰۹). این هنجارها قواعد رفتاری را تعیین می کنند اما برای بقای جامعه ضروری نیستند. در آمریکا، شیوه های قومی شامل استفاده از اسپری های تبریزی، مسوک زدن دندان ها، و پوشیدن لباس مناسب در مراسم خاص است. شیوه های قومی ضمانت اجرایی ندارند؛ در مواردی که چنین ضمانت هایی وجود دارد، معمولاً مجازات های آن غیر رسمی و خفیف اند.

1. folkways

2. Summer

آداب و رسوم.^۱ (یا عرف) سایر هنجارها برای ثبات جامعه بسیار ضروری تلقی می‌شوند. آداب و رسوم، هنجارهایی بسیار قدرتمند با معنای ضمنی، اخلاقی و قومی هستند که تخطی از آنها در هر جامعه خاص قطعاً مجازات‌های شدیدی در پی دارد. چون آداب و رسوم مبنی بر ارزش‌های فرهنگی هستند و برای سلامت گروه، حیاتی تلقی می‌شوند، تخطی از آنها منجر به مجازات‌های شدیدی می‌شود (مثل مورد تمثیر قرار گرفتن، از دست دادن شغل، یا زندانی شدن) که با مجازات‌های مریوط به سریچی از شیوه‌های قومی قابل مقایسه نیست. آداب و رسوم بسیار قوی را تابو^۲ می‌گویند. تابوها آدابی بسیار قدرتمندند که تخطی از آنها بسیار موهن و حتی غیر قابل ذکر تلقی می‌شود. شکستن تابوها در گروه قابل مجازات است و براساس برخی از نظام‌های اعتقادی، نیروی مأموره‌الطبیعه فرد خاطری را مجازات خواهد کرد. تابوی زنا که ازدواج و روابط جنسی را در بین طبق معینی از خویشاوندان ممنوع می‌کند، نمونه‌ای از یک تابوی تقریباً جهانی است.

قوانین هنجارهای رسمی و استانداردی هستند که قانون‌گذاران وضع می‌کنند و پشتوانه آنها مجازات رسمی است. قوانین ممکن است جنایی یا مدنی باشند. قانون مدنی به اختلافات بین مردم یا گروه‌ها می‌پردازد. افرادی که در دعواهای مدنی محکوم شاخته می‌شوند ممکن است با مجازات‌هایی مثل پرداخت غرامت به طرف مقابل یا حکم تعطیل یک کار خاص مواجه شوند. از طرف دیگر، قانون جنایی به امنیت و سلامت جامعه مریوط می‌شود (قانون جزا نیز گفت می‌شود). تخطی از این قوانین به احتمال زیاد با مجازات‌هایی مثل پرداخت جریمه و زندان همراه است، گرچه در برخی از ایالات جرم‌های خاص، مجازات مرگ در پی دارد.

تنافض‌های ارزشی. ارزش‌هایی که با یکدیگر تنافض دارند یا همدیگر را نفی می‌کنند.

هنجارها، به قواعد رفتاری یا معیارهای اجرایی تثبیت شده اطلاق می‌شود.

ضمانت‌های اجرایی، شامل پاداش‌هایی برای رفتار مناسب و مجازات‌هایی برای رفتار نامناسب است.

شیوه‌های قومی. هنجارهای غیر رسمی یا سنت‌های روزمره و داخلی هر فرهنگ که ممکن است تخطی از آنها بامدی نداشته باشد.

آداب و رسوم. (عرف). هنجارهایی بسیار قدرتمند با مفهوم ضمنی اخلاقی و قومی که تخطی از آنها در هر جامعه خاص قطعاً مجازات‌های شدیدی در پی دارد.

تابوها، تابوها به قدری قدرتمندند که تخطی از آنها بسیار موهن و حتی غیر قابل ذکر تلقی می‌شود.

قوانین. هنجارهای رسمی و استانداردی که قانون گذاران وضع می‌کنند و پشتوانه آنها مجازات‌های رسمی است.